

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan s večer, izimši nedelje in praznike, ter volja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželnozborske volitve na Koroškem.

V kratkem se imajo vršiti prvotne volitve mož, katerim bode volitvi potem na 20. dan avgusta meseca peslanec, ki bodo zastopali narod slovenski na Koroškem. Kakor smo že imeli priliko omenjati pri volitvah za deželni zbor štajerski, kako krivičen je volilni red, tako nam je ponavljati isto žalostno resnico ob priliki, ko pišemo o volitvah na Koroškem. Nad 130.000 Slovencev prebiva tu, a tako zvito in krivično so razdeljeni in pomešani mej nemške volilce, da imajo jedino v enem volilnem okraju, to je v Velikovškem zagotovljeno večino, ko jim v vseh drugih navzlic vsem naporom komaj sije nada, da zmagajo. Še bolj kot štajerske Slovence žuli veriga krivičnega volilnega reda nesrečne naše brate na Koroškem. Začelo se je pa svitati tudi v starodavnem Korotanu, vzbujati so se začeli iz smrtnega spanja slovenski naši bratje onkraj Karavank.

Z veseljem opažamo tamošnjih domoljubov živahno gibanje in delovanje, o katerem smo večkrat že poročali. Strah in jeza obhajata nasprotnike naše, ko vidijo, da se giblje tudi koroški Slovenec, da se začenja zavedati svojih pravic. Zastoj je njih javkanje in ščuvanje, njih obrekovanje rodoljubov vnetih za narod, kateri si prizadevajo priboriti slovenskemu narodu po božji in človeški postavi pripadajoče mu pravice. Pač smešno je čitati v nemških glasilih o težkih burnih časih, katerim gre nasproti dozdej tako mirna Koroška, v kateri so tako „gemüthlich“ skupaj živeli Slovenci in Nemci. Se ve da razumejo pod tem le to, da Slovenec bode rob in hlapec, Nemec pa gospod, da Slovenec le potem postane njim jednak, če zataji mater svojo, ki ga je slovenski učila ter postane ostuden odpadnik, kakor jih imamo, žal, le premnogo.

Niti prosto dihati bi ne smel Slovenec božjega zraka, če bi šlo po njih volji, kamo li da mu privoščijo jednake pravice v šoli in uradu. Vse naj bi bilo le nemško, Slovenec pa naj se uči tujega mu jezika, če hoče uživati katero po postavi tudi

njemu dovoljeno pravico. Posebno se zaganjajo v „Kranjce“, o katerih pravijo, da so zanesli narodni prepir tudi na Koroško. Povemo jim pa le toliko, da kranjski Slovenec čuti se mej koroškimi brati isto tako doma, kakor v svoji domovini, kajti sinov jedne matere ne loči niti gora visoka, niti voda globoka. Če se vam privandrami, niti pod Avstrijo spadajoči prusaki bratje in si usojajo celo imeti mnogokrat prvo in odločilno besedo, je pač jako komično, če se zaganjate v „Kranjce“, češ brez njih bi bil sveti mir v deželi, kajti koroški Slovenec je „gemüthlich“, dal se je tlačiti od vas, ubogi trpin se niti ni zavedal narodnih svojic pravic.

A Koroška začenja se probujati, od dne do dne raste število zavednih, za slovenstvo vnetih domačinov, ki se hoté potoziti, da slovenski narod povsod pridobi jednake pravice z nemškim. In baš koroški Slovenci imajo posebno pravico zahtevati jo, jasno govori nam zgodovina, kako so morali spoštovati ljudski slovenski jezik celo vojvodi koroški, ki so v slovenskem jeziku prisegali narodu včasih, ko je še skoro vsa Koroška bila slovenska, ko je še slavni Korotan bil popolnem naš. Minoli so davni časi, germanstvo ujedlo se je v telo slovensko, z vsemi silami delajo nasprotniki naši, da potujčijo zadnjo ped slovenske zemlje, da zatró zadnjo dušo slovensko v nemški šoli. Kakor na Štajerskem, tako tudi na Koroškem delata „Schulverein“ in „Südmark“ na vse pretege, a krepko se prvemu postavlja v bran domača naša družba „sv. Cirila in Metoda“. Tudi „Katol. politično društvo“ dela hvalevredno ter budi povsod na javnih shodih slovensko ljudstvo. Hud trn v peti je to delovanje slovenskih domoljubov odpadniku slovenskemu Doberniku, ki v svojem listu „Freie Stimmen“, kateremu bi pa mnogo bolje prijal naslov „Freche Stimmen“ na svoj način skuša smešiti dotične domoljube ter misli, Bog si ga vedi, kako duhovito da je pisal, ko necega zaslužnega Ljubljanskega domoljuba nekako bornirano arogantno vedno imenuje le „ein Versicherungsagent“, misleč, da s tem naslovom ga bode ponižal. Dà, dà, pravi „zavarovalni agent“

je ta domoljub, kakor bi jih želeli mnogo, a zakaj je vam tako zopern? Zato, ker narod slovenski ne zavaruje samo proti navadnim škodam, nego tudi proti germanizatoričnim vašim nakanam, in to vas tako skli in bode. Dalje gloda še po par družih narodnjakih, ki imajo to grozno pregreho, da so „Kranjci“ in obira nekatere duhovnike domoljube. A vsa ta jeza in vse to klevetanje ne bode dosti pomagalo njemu in pristašem njegovim. Naudaje nas po dosedanjih poročilih veselo upanje, da se bode tudi na Koroškem zavedalo slovensko ljudstvo vedno bolj in bolj.

Vi pa Slovenci koroški poslušajte nasvete, ki vam jih v milem domačem slovenskem jeziku razlagajo za vaš duševni blagor vneti možje in ne dajte se varati krivim prorokom, ki se zdaj hlinijo okolu vas, da se popnó do veljave, kakor na primer dr. Abuja, potem pa vas zatajé ter potegnejo z nasprotniki vašimi. Volite povsod zanesljive slovenske može, da bodo volili pravega poslanca, ne plašite se, če ste v manjšini. Neustrašeno popokažite se pred svetom, da ste in koliko vas je, vsak glas bode tehtal, da se pokaže nasprotniku, da Slovencev je še dovolj na Koroškem, da tudi na nje mora se ozirati. Le če bode neustrašljivo držali se poukov vaših skušenih voditeljev, priborili si bode tudi vi boljšo bodočnost. Kakor so si štajerski bratje osvetlili lice pri zadnjih volitvah, tako pokažite tudi vi, da ste še živi, da še ni izumrl slovenski Korotan!

V Ljubljani, 4. julija.

Razveselil nas je izid deželnozborskih volitev v Šleziji. Kmetске občine so se posebno dobro držale. Slovani so po hudem naporu pridobili tri mandate. Poprej so Nemci imeli v skupini kmetških občin 6 poslancev, sedaj jih pa imajo Slovani 6, Nemci pa le tri.

Ta zmaga Slovanov v Šleziji sicer ne bode pripomogla do večine, ker je tudi ondu volilni red za Slovane skrajno neugoden. Po mestih in veleposelstvu namreč imajo Nemci že toliko pristašev, da se

LISTEK.

Šervúd.

(Iz zapiskov generalnega majorja B—P. Iz ruskega preložil —o.)

(Konec.)

Ne želeč spuščati se v daljša razsojevanja o tem predmetu, premenil sem razgovor in Šervúd, zapazivši moje izogibanje, je kmalu odšel od mene.

V tej dobi je bila videti silna razburjenost duhov v višjih krogih društva. Liberalne ideje, ki so jih razvijali člani tajnega društva, prodirale so hitro. Vse vladne naredbe, celo najblažje, tolmačile so se v nasprotnem zmislu, gledali so nanje, kakor ua despotsko izjavo volje jedne osebe. Iz izpovedi Šervudove sem jaz jedini vedel za to nevidno roko, ki je udrihala po množici in v trepetu čakal bližajoče se katastrofe. V takem položaji nahajala se je država ob času Taganrovskega dogodka.

Bil sem tačas gost v vasi svojega tasta. Zaradi necega cerkvenega opravila smo jedenkrat poklicali svojega župnika. Zavživši potrebno me pokliče v kabinet in po kratkem predgovoru vpraša: „Ali nimate nikakih vestij iz Taganroga o občni nesreči, ki nas je zadela?“

Po nekakem obotavljanji in živi prošnji ne iz-

dati ga, pove duhovnik, da je bil pretekli večer v Jelisavetgradu in tam slišal, da je pred tremi dnevi v Taganrogu gosudar Aleksander Pavlovič sklenil svoje življenje.

Ta vest me je tembolj iznenadila, ker o kaki bolezni gosudarja ni bilo nič slišati. Misel o tajnem društvu mi je kakor strela prešinila glavo. . . . Kmalu so me poklicali v polk, da prisežemo imperatorju Konstantinu Pavloviču.

Komaj smo se začeli zavedati tako naglega preobrata, ko prejme načelnik divizije po posebnem potu povelje, da je nastopil prestol Nikolaj Pavlovič ter je zahteval novo prisego od nas. . . . Nasled je tudi doletela vest o dogodkih 14. decembra. . . . Kakor v potrjenju te vesti začeli so se prikazovati v raznih mestih žandarski častniki in „feldjägerji“, vozivši v Peterburg zdaj tega, zdaj onega. Glas poštnega zvonca je bolešno odmeval v srca slehernega in ledenil kri. . . . v nikogar duši ni bilo pokoja; celo čisto nedolžni ljudje so trepetali za za svojo svobodo ino življenje.

Vsi so nezaupno pogledovali drug drugega, bojé se tajne ovadbe; vse trdne zveze so bile raztrgane: kar se mene tiče, nahajal sem se zaradi prisiljenega razodetja Šervudovega v jako polzkem položaji in imel več povoda bati se nego drugi.

Vender pa se je pokazalo, da je bila bojazen moja prazna.

Šervuda so poklicali v Peterburg; nalašč za to poslani kurir odpeljal je od nas ta dragoceni ključ k razkritju mnogih tajnostij. Ni preteklo teden dnij, ko pridrdra žandarski častnik in odpelje iz našega Novomirgorodskega ulanskega polka dva brata Komarova: koj za tem zgrabili so dva brata Krasnoselska. . . .

Šervúd je nadalje izpolnjeval dolžnost ovaduha z nenavadno marljivostjo; on je z nedosežno spretnostjo razvozljaval zvite mreže zarotnikov. Zato so se tudi monarške milosti usipale na njegovo glavo.

Najprej so ga povzdignili za „praporščeka“ s premeščenjem v „leib-gvardije“ dragonski polk (pозneeje grenadirski jezdec) in z naslovom „Vernega“ t. j. zvestega za njegovo rodbino; vrh tega je dobil s prevzvišenim pismom dostojanstvo ruskega plemenitaša.

V kratkem času povzdignili so Šervuda za poročnika in za štabnega kapitana. Vse to se je zvršilo v teku treh mesecev. Pa ne naslov „Vernega“, ne preuzvišene milosti niso premenile njegovih prirojenih, nizkih lastnostij, in novi Šervúd-Verni ostal je isti Šervúd-zanikerni. O tem se je tudi gosudar kmalu prepričal ter mu vzel vse posle in ga je celo ob službo dejal.

Ozrem naj se h koncu še jedenkrat nazaj na pretekle dni in povem prizor mojega poslednjega svidenja s Šervúdom. Srečala sva se čisto nenadoma

jim za večino v deželni zboru ni bati. Izid volitve bode imel pa vsaj ta ugoden upliv, da pride sedaj jeden Slovan v deželni odbor šlezijski. Dosedaj bili so sami Nemci v deželni odboru in so gospodarili v deželi popolnoma po volji svoji. Sedaj bode to drugače. Njih gospodarstvo bode kontroloval tudi jeden slovanski deželni odbornik. Njegova beseda bode seveda le malo izdala, a popolnoma prezirati je tudi ne bodo mogli.

Omeniti je, da so se šlezijski Nemci tega posebno bali, da pride kak Slovan v deželni odbor. To dokazuje, da nemško gospodarstvo z deželnim premoženje ni bilo posebno ugodno, ker so se Nemci tako bali slovanske kontrole.

Največji je pa teh volitev moralni upliv. Pokazale so, da slovanstvo napreduje vzlic vsem oviram. Če tudi vlada krati Slovanom v Šleziji pravice zlasti v šolskem oziru in Nemci z vsemi silami skušajo ponemčiti slovansko prebivalstvo, vendar se slovanska narodna zavest utrjuje in razširja. Vspehi pri volitvah bodo slovanskim domoljubom v Šleziji dali novega poguma. S podvojeno energijo bodo se zopet poprijeli dela. Kakor so sedaj pri volitvah v deželni zbor spodrinili v več krajih Nemce, isto tako jih bodo pri volitvah v druge narodne zastoje.

Vlada sedaj šlezijških Slovanov tudi tako prezirati ne bode mogla, ker so volitve pokazale, da je večina šlezijškega kmetijskega prebivalstva slovanska, in se zaveda svoje narodnosti. Sedaj ne bode izgovora, da šlezijško prebivalstvo ne želi slovanskih šol. S tem, da je volilo toliko slovanskih poslancev, je tudi pokazalo, da hoče slovanski jezik v šolah in v uradih imeti. Slovanski poslanci bodo pa tudi v deželni zboru z vso odločnostjo zagovarjali pravice slovanskih svojih volilcev. Res, da se Nemci ne bodo dosti ozirali na njih ugovore, a popolnoma jih prezirati ne bodo mogli, ker govorili bodo v imenu mnogih tisoč slovanskih prebivalcev.

Posebno pa mora veseliti vsacega Slovana lepa sloga, ki se je pokazala pri volitvah v Šleziji. Če tudi v deželi bivata dva slovanska naroda in so tudi nekateri bolj konservativnega, drugi pa zopet bolj liberalnega mišljenja, vendar so bili pri volitvah vsi lepo složni. Baš ta sloga je pripomogla pri volitvah do tako lepih uspehov. Da so Čehi na Moravskem tako složni šli v volilni boj, bili bi gotovo kaj mandatov na novo priborili, ali vsaj izgubili bi ne bili nobenega sedeža. Upajmo, da se bode ta lepa sloga še nadalje ohranila v Šleziji, da se ondu ne začnejo razpori mej Čehi in Poljaki, kakeršni so v Galiciji mej Rusini in Poljaki, ali borba mej konservativnimi in liberalnimi elementi, kakeršna je na Češkem.

Če bodo šlezijški Slovani še nadalje hodili po tem potu, katerega so sedaj nastopili, bodo se v Šleziji časi za slovanstvo vedno bolj jasnili. Nemški element se bode moral umakniti s postojank, katera si je po raznih zvijačah priboril. Seveda borba bode še huda. Nemci imajo močno zaslombo v uradništvu, pa tudi pri veličih industrijah v mestih, Slovani se pa morajo opirati največ le na kmetstvo prebivalstvo. Kako neugoden položaj imajo Slovani

pri grajščaku Krasnoselkem, kamor se je on pripeljal z žandarskim polkovnikom Bibikovim vred po nekem poslu, tikajočem se vojnih naselbin. Imel je na sebi suknjo „leib-gvardije“ dragonskega polka s štirimi zvezdicami na epoletah. Bil je očitno odebel in zabuhel. Zagledavši me plane proti meni in mi pomoli roke zgrabi dobrovoljno moje in jame trdo stiskati jih.

Odkritosrčno rečeni, da me je pri tej dotiki nehoté mrz preletel po vsem telesu. Pa dostojnost me je prisilila premagati se. Celih štiriindvajset ur smo prebili v domu Krasnoselskih. Ko smo šli po starej šegi, gospodar, gospodinja in tudi jaz z njima, spremili goste do prednje sohe, se obrne Šervúd, obuvaje si kožuhovinate škornje k meni, in nesramno smehljaje se, pravi:

„Veste li, I. P., da so mi ti škornji ostali po Pestelji?“

Kri je skipela v meni od jeze; žolč se mi je zlil, nisem mogel zdržati se ter mu odvrnem:

„Kako? Ali je mogoče, da ste tako hitro ustrojili kožo Pesteljevo v dostojno vam nagrado?“

Gospodar in gospodinja pogledata name s strahom in grozo; v teh časih bi jednak odgovor mogel pripeljati... ne vem kam!

Odslej se več nesva videla s Šervúdom-Ver-nim...

v Šleziji, vidi se že iz tega, da mestni zastop v Opavi niti prostora neče prodati, da bi se gradilo poslopje za češko gimnazijo, katero vzdržuje češka „Matica Školska“. Vsako malenkost morali bodo torej Slovani le s skrajnim trudom priboriti. Dosedaj so Nemci vse sile napenjali, da bi slovanski element v Šleziji popolnoma potlačili, kakor so na pr. Madjari Slované na severnem Ogerskem. Sedaj bode pa tudi najbolj šovinistični Nemec moral spoznati, da je to nemogoče. Slovani v Šleziji ne pešajo, marveč jih baš trdi boji za narodni obstoj vedno krepé, kar so nas deželnozborske volitve poučile. Šlezija še ni zgubljena za slovanstvo, temveč je še vedno zelena veja na slovanskem drevesu. Kadar se uresničijo češke želje, da se zopet oživi češko državno pravo, bode se Šlezija svetila kot pravi slovanski biser krone svetega Vavla.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. julija.

Deželnozborske volitve.

V šlezijških mestih se deželnozborske volitve za Slované neso tako ugodno izvršile, kakor v kmetijskih občinah. Pridobili neso nobenega mandata in voljeni so zopet sami Nemci. S tem je zagotovljena Nemcem zopet večina v šlezijškem deželnem zboru. Drugačnega izida pri sedanjih razmerah tudi pričakovati ni bilo. Danes volijo v Šleziji veleposestniki, v katere skupini pa Slovani nemajo nobene nade. Jutri bodo volile kmetijske občine na Solnogradskem, kjer bode hud boj mej zmernimi konservativci in Lienbacherjevo frakcijo in pokazalo se bode, koliko upliva je imel nadškofjski pastirski list, naperjen proti Lienbacherju.

Volitev zastopnika Praške mestne občine v deželni šolski svet

bi se bila imela predvčeraj vršiti. Mladoteh dr. Podlipny se je o tej zadevi prvi oglašil za besedo. Dokazoval je, da novi zakon omejuje svobodno volitev, ker mestni zbor mora v šolski svet voliti jednega češkega in jednega nemškega zastopnika. Govornik je izrekel nado, da se bode zakon v tem oziru popravil in predlagal je, naj se volitev odloži, da se bodo poprej mestni odborniki v zaupnih sejah posvetovali, kaj naj storé. Mestni odbornik Breznovsky slikal je žalostni položaj češkega prebivalstva v nemških okrajih. V Liberci mestni magistrat neče vsprejemati čeških ulog, v Češki Lipi se preganjajo češki delavci, v Duhovem pa še češke spominske plošče ne trpé. V deželni šolski svet mora Praga odposlati patrijotične moše, ki ne bodo ondu nemški govorili. Na konci govora je pa priporočil Podlipnega predlog. Pri glasovanju se je mestni zbor izrekel za to, da se volitev odloži.

Zedinjenje Dunajskih predkrajev z mestom.

Zastopniki Dunajskih predkrajev v enketi za nov užitinski davek na Dunaji so se izrekli za spojenje predkrajev z mestom. Pričakovati je, da se bode v bodočem zasedanju dolenjeavstrijskega deželne zboru že predložila vladna predloga o tem zedinjenju. Mestna občina Dunajska se bode s tem pomnožila za nekaj stotisoč stanovnikov. S tem zedinjenjem se bode gotovo jako pospešil razvoj avstrijske prestolnice.

Razpor mej ogersko nezavisno stranko.

Vodstvo ogerske nezavisne stranke objavilo je odlomke iz Košutovega pisma, kateri so bili naperjeni proti Gabrijelu Ugronu. S tem je hotelo obveljavo spraviti pri narodu poslednjega poslanca, ki je jel hoditi svoja pota in se več ne briga za Iranyia Polonyia. Ugron pa sedaj pozivlje vodstvo stranke, da priobči vse Košutovo pismo, ker le potem si bodo čitatelji mogli narediti pravo sodbo. Tega pa vodstvo neče, ker Košut v pismu svojem še huje kritikuje druge pristaše nezavisne stranke, zlasti Polonyia.

Vnanje države.

Tovarne za orožje v Rusiji

se razširjajo in preustrojujejo, da bodo mogle izdelati veliko množino repetirk in brezdimnega smodnika. Posebno se bode razširili tovarni v Tuli in Sistroreku. Rusija torej glede oboroževanja neče zaostati za drugimi velevladmi.

Grška nota.

Grški poslanik v Carigradu izročil je v ponedeljek Porti nota, v kateri protestuje proti vsakim koncesijam v bolgarskem cerkvenem vprašanju. Ta nota pa v turških vladnih krogih ni napravila posebno dobrega utisa. V Carigradu ne vidijo radi, da se kdo meša v turške notranje zadeve, bodi že Grška ali Bolgarska, kar je čisto naravno.

Holandski vojaški zakon.

Holandska vlada predložila je zbornici predloga novega vojaškega zakona. Po tej predlogi traja službena dolžnost v vojski 8, pri mornarici 6 let. Vsak mora osebno služiti, samo brat sme odslužiti brata. Duhovniki in semenišniki bodo oproščeni vojaške službe. Letne potrebščine za vojsko povišale se bodo po novem zakonu za 1,322.000 gld.

Bluši irski podkralj lord Carnarvon

umrl je v nedeljo v 60. letu starosti svoje. Malo angleških državnikov je tako hitro uspelo na visoko mesto, kakor pokojnik. Še pred polnoletnostjo prišel je po smrti očetovi v gorenjo zbornico. V 28. letu bil je že podtajnik kolonijalnega urada v Derbyjevem ministerstvu. Leta 1860. je potoval po Siriji in izdal izvrstno knjigo o Druzih. Leta 1866. je bil prvi pot in l. 1874. drugokrat minister za kolonije. Leta 1878. je izstopil iz Beaconfieldovega ministerstva, ker ni odobral vladne orientjske politike. Leta 1885. je pod Salisburyjevo vlado postal irski podkralj, lani se je pa odpovedal iz zdravstvenih ozirov temu dostojanstvu. Pokojnik je bil vedno veren pristaš konservativne stranke.

Dopisi.

Iz Ljutomera 2. julija. [Izv. dop.] (Volitev deželnega poslanca) bila je letos čisto drugačna, nego prejšnja leta. V našem narodno zavednem volilnem okraji se nemškutarska stranka že leta sem ni upala priti pri volitvah na dan, ali bolje, v našem okraji v kmetijskih občinah nemškutarske stranke še niti ni več, ako se izvzamejo nekatere občine okolu Negove in ob meji. — Vajeni smo bili zaradi tega vedno mirnih, jednoglasnih volitev.

Tudi letos bi bilo tako, da ni nastopil nov faktor, kateri drugod pri volitvah ne šteje, namreč naš glavar baron Mak Nevin O'-Kelly! —

Ko se je proglasila kandidatura g. dr. Ivana Dečka, katero so pozdravili vsi naši narodni krogi, duhovna in posvetna inteligenca in kmetstvo prebivalstvo z veseljem, ker je g. dr. Dečko v našem okraji vsem znana in simpatična oseba, bil je naš Mak kakor rudeč mak. „Vsakega drugega, samo dr. Ivana Dečka ne!“ S tem gaslom lotil se je agitacije, kakeršne še od strani vladnih organov v naših krajih ni bilo čuti. Koj pri volitvi volilnih mož nagovarjal je volilne moše, naj ne volijo gosp. dr. Dečka, kajti to bo nesreča za nje. Osnovel je celo agitacijo ter jo vodil kakor drugod kak voditelj strank. Poklicaval je volilne moše, za katere so većinoma župane izvolili, deloma vsled uplivanja Makovega, ter jih obdelaval, naj g. dr. Dečka nikakor ne volijo, ampak nekega kmeta, narodnjaka in poštenjaka, Ivana Farkaša, župana v Iljaševcih, češ: „Kmet naj voli kmeta. Kmet vé najbolje, kje kmeta čevelj tišči“ itd. Posrečilo se mu je, dobiti od Farkaša izjavo, da vsprejme volitev, če bo izvoljen. Ko je pa Farkaš videl, kako se hoče njegovo pošteno ime samo zlorabiti za druge namene, obrnil je glavarjevi stranki hrbet ter dal pismeno izjavo, da volitve ne vsprejme. Prišel je tudi v Ljutomer, kakor je rekel, samo za to, da se seznanji z g. dr. Dečkom, s katerim sta že mej volitvijo in pozneje po volitvi pri Vavpotiču sedela ves čas skupaj pri vinu.

Pa ne samo, da je Mak Nevin delal tako intenzivno zoper g. dr. Dečka v svojem okraji, skušal je celo delovati in uplivati na volilne moše v Ormoškem okraji (ki spada pod Ptuj). Poslal je namreč nekega moža obdelovat volilne moše v Hermenec, Kog, Sv. Miklavž, Vitan in Šalovce blizu Središča s pismenim naročilom. Pa mož je takoj pri prvem volilnem možu skoro bil tepen ter se je vsled tega takoj vrnil.

Mak je pravil, da mora delati zoper izvolitev dr. Dečka, češ, da ima ukaz od zgoraj, iz Gradca.

Računal je še dan pred volitvijo, da ima većino, da bode po njegovi volji glasovalo vsaj 56 volilnih mož. No, pokazalo se je, da se je gospod pri računu zmotil. — Še v okraji Ljutomer ni spravil većine skup, kajti tukaj je dobil gospod dr. Dečko 39 glasov, Farkaš pa 35. Častno se je pa držal Ormoški okraj, v katerem je dr. Dečko domačin; ormoški okraj oddal je g. dr. Dečku 35 glasov, Farkašu pa le 3 (2 iz Kovačice in 1 iz Zamušna), in še te tri volilne moše ujel je sodnijski berič Munda na ulici in jih pritiral k Strasserju, kjer je bil tabor glavarjeve stranke.

Vsa inteligenca našega okraja, duhovna in posvetna, in najodličnejši naši kmetje bili so na naši strani; glavar ni imel niti jedne inteligentne osebe na svoji strani.

Ves volilni boj bil se je — ne mej narodno in nemškutarsko stranko — ampak jedino le mej narodno stranko, ki si je izbrala po svoji volji in svojem prepričanju sebi povoljnega kandidata, in pa mej glavarjem, ki je mislil, da mora tega našega izvoljenca vreči.

Volitev ta dala bo še dovolj govora ob svo-

jem času in na svojem mestu, — za zdaj smo veseli, da se je ta poskus, da bi glavari postavljali nam kandidate, tako korenito ponesrečil in da je naš kandidat g. dr. Dečko izvoljen s tako častno večino 74 (ne 70, kakor se je glasilo telegram) proti 38 glasom. —

Z Beneškega 30. junija [Izv. dop.] Z vlakom do Čedad in s konjem naprej zdrdral sem bil zopet v prijazni slovenski sv. Peter ob Nedizi. Zvabil me je bil tja veliki slavnoznani „špjetarski senjân“, ali po vašem, shod. Vreme je bilo dovolj ugodno, da se je mogla skupaj zbrati, kakor po navadi, ogromna množica ljudstva od vseh bližnjih in daljnih krajev. Bila je taka gneča da skoro ni bilo mogoče skozi se preriti. Temu ni se čuditi, ker šenpeterski shod je eden najznamenitejših na vsem Furlanskem. Celó iz Vidma se ga udeležujejo, k čemur služi nalašč, mimo navadnih, še poseben izreden vlak mej Čedadom in Vidmom. Domače ljudstvo je seveda najlepše zastopano, ker se zbere skupaj vsa velika župnija, in sosedna tudi precej širna šentlenartska se svojim župnikom na čelu. Furlanov se tudi veliko zbere, in ni težko jih spoznati že po obliči, odurnejšim in ostrejšim nego je slovensko. Celó avstrijskih Slovencev iz Soške doline ne primanjkuje o tej priliki. In res, kdo ne bi prišel? Saj ta dan se v sv. Petru trguje, se pije, se poje, se pleše, da malo kje in malo kedaj tako. No pa te so vse navadne reči, in ni jih treba opisovati čestitim čitateljem. Najraje omenim kaj ne navadnega, namreč da je bilo ta dan v Šenpetru tudi nekaj pravega narodnega navdušenja, in sicer na gostoljubnem domu č. gosp. župnika Gujona, katerega moramo prištevati k vrlim Slovincem. Zbrano je bilo pri njem kacic dvajset duhovnikov, župnijski namreč, in nekateri iz sosedne šentlenardske župnije. Imeli smo pa mej seboj vrlega urednika „Nove Soče“, Slovence po božji volji, narodnjaka od glave do pete, čegar narodno delovanje sega celo do naše zanemarjene deželice. Njegove zasluge na to stran so velike, in mi smo mu srčno hvaležni. Njegova izvrstna „Nova Soča“ je pri nas primeroma precej dobro razširjena, lepo se nam zdi, da se tudi nas večkrat spominja v svojih predalih. G. Gabršček je bil radostno vsprejet od vseh. Pri obedu smo se divili njegovi čisti slovenščini; saj pri nas govoriti čisto slovenski ni kar si bodi; to se zgodi le redko, in v sv. Petru na dan sv. Petra se je menda le prvič zgodilo. On pa je imel priliko opazovati beneških Slovencev življenje, njih zdravi humor, njih gostoljubnost in odkritosrčnost. In gotovo mu je moralo vse skupaj prav vrlo dopadati. H koncu je v krasnem govoru napil g. župniku in navzočnim gospodom. Spominjal se je pokojnega Petra Podreke, nagovarjal pričujoče, naj bi ga posnemali, in priporočal lepo slovenščino. Njegove besede so mogočno vplivale in ne bodo brez uspeha. Prinesel je bil s seboj nekoliko številč zadnje „Nove Soče“, v kateri je bil ponatisnjen životopis Podrekov. To je razdelil mej navzočnimi. A da bi tudi ljudstvo imelo vedno v spominu blagega pokojnika, rekel je da je dal zanj napraviti še posebno knjižico z istim životopisom, ter je povabil navzočnike, naj bi si jo naročili, in čuje! naročili so takoj pet sto iztisov! — Nazadnje, ko mu je bilo oditi, zahvalil se je srčno vsem; a njemu so se tudi vsi zahvalili ter mu klicali na svidenje v kratkem, kar je tudi obečal. Potovala sva potem skupaj do Vidma, on pa dalje v Gorico, kamor je nesel najlepše vtise iz naše lepe Benečije.

Kako bi pač lepo bilo, ko bi se še kak vrl Slovenec ob enakih prilikah pri nas oglasil, da bi ga naši Slovenci slišali in videli iz oči v oči, ter se tako spoznavali bolje se svojimi brati, o katerih se jim ne more drugače lepših pojmov podati!

Domače stvari.

— (Z Dunaja.) Za včeraj dne 2. t. m. nameravano Mickiewiczovo slavnost je policija prepovedala in tudi v tej zadevi uleženi rekurz se je odklonil. Smrtni ostanki največjega poljskega pesnika pripeljali so se v torek na zahodni, od tam pa na severni kolodvor. Z krsto prišli so tudi odposlanci Krakovskega odbora, mej njimi knez Czartoryski, sin in hčerka pokojnega pesnika. Na krsto bilo je položenih 25 krasnih vencev. Izmej tukajšnjih poljskih društev je samo „Przutulisko“ položilo venec na krsto, druga društva poslala so vsled prepovedi

svoje vence v Krakovo. Omenjena policijska prepoved napravila je mej tukaj bivajočimi Poljaki, katerih je do 8000, mnogo nevolje. Knez Jurij Czartoryski šel je zaradi tega k ministerskemu predsedniku in k namestniku, a ostalo je pri prepovedi. Jedino to se je dovolilo, da smejo odborniki biti prisotni, ko se bode krsta iz francoskega vagona premestila v avstrijskega, za kar se je odločila 2. ura popoldne. A ko so o tej uri došli poljski odborniki, povedalo se jim je, da se je krsta že ob 1. uri premestila. To je zopet vzbudilo veliko nevoljo in kakor se čuje, bode knez Czartoryski zaradi tega v državnem zboru interpeloval. Danes, dne 3. t. m., zjutraj po 8. uri odpeljali so krsto v Krakovo. Na peronu bilo je več Poljakov, ki so krsto okrasili z lepimi venci in narodnimi zastavami. Ko se je vlak odpeljal, odkrili so se Poljaki in klicali v slovo: „Poklon i cześć!“

— („Slava Pazincem!“) Ta naslov napisala je „Naša Sloga“ na čelo uvodnemu članku, v katerem razpravlja narodno disciplino vrlih Pazincev. Tretji razred volil je pet dni in na volišče prišlo je vsega vkupe 519 volilcev, ki so vsi glasovali za hrvatske kandidate. Drugi razred volil je tri dni. Oddanih je bilo 362 glasov, vsi za narodne kandidate. Kakor je razvidno iz telegrama, bila je tudi volitev v prvem razredu, torej „pobjeda na čitavoji liniji v najvažnijoj občini Istre“, v srci dežele, v mestu, o katerem je še pred petimi leti pisalo glasilo italijanske stranke, da je „una citta-della inespugnabile“ (nepremagljiva trdnjava).

— (Premeščenja in imenovanja.) Premeščenji so okrajni sodniki: Laci Wurmbrand iz Losinja v Poreč, Alfred Czermak pl. Eichenfeld iz Buzeta v Červinjan, Edvard pl. Kuhačević iz Podgrada v Losinj in Henrik Diminich iz Bolca v Kormin. Okrajnimi sodniki so imenovani: Sodiški pristav v Tržiči Silvan Gaudusio za Buzet, sodiški pristav v Tolminu Mihael Gabrijelčič za Podgrad, sodiški pristav v Kopru J. Marcolini za Piran in pristav pri okrožnem sodišči v Gorici Fran Dukić za Bolec.

— (Na gimnaziji v Mariboru) odprla se bode letos slovenska paralelka za drugi razred. Uspeh v slovenski paralelki prvega razreda bil je jako ugoden. — Maturo delalo je 15 osmošolcev. Dva napravila sta jo z odliko, 8 dobilo jih je spričevalo zrelosti, 4 so „upognili“ na 2 meseca, jednega na leto dni.

— (Zrelostne preizkušnje.) Notico pod tem naslovom popolniti nam je tako, da zrelostne preizkušnje delajo tudi gg. pripravniki: Mežan Rajko iz Ljubljane, Nagu Srečko iz Št. Ruperta in Pavčič Josip iz Velikih Lašč.

— (Na deželni gimnaziji na Ptui) bode upisovanje novih učencev v torek dne 15. t. m. od 10.—12. ure popoldne, popoldne od 2. do 4. ure bode vsprejemni izpit.

— (Nemška šola v Gorici.) Kakor poroča „Nova Soča“ je ravnateljstvo nemškega „schulvereina“ dovolilo 1600 gld. podpore za nemško šolo v Gorici, ker se zdaj ne imenuje več „evangeljska“ nego „nemška“ ljudska šola. Samo zaradi prejšnjega imena odreklo je društvo svojo podporo tej šoli, kar pač jasno kaže ultra-germansko njegovo tendenco. Sicer pa se je ustanovilo še posebno društvo „za vzdrževanje jedne nemške ljudske šole v Gorici.“

— (Gospa Ružička-Strozzi-jeva.) tudi našemu občinstvu dobro znana slavna hrvatska umetnica, imela je te dni nesrečo. Poškodovana se je na roki tako, da so zdravniki že mislili, da bode treba odrezati jej roko, da se jej življenje reši. Vsled srečne operacije pa se je nevarnost odstanila.

— (Sv. Cirila in Metoda) god praznoval se bode v Trstu v slovenski ljudski šoli pri sv. Jakubu s sv. mašo, pri kateri bodo peli otroci, po sv. maši pa bode deklamacija in zabava, h kateri so vabljeni tudi roditelji in prijatelji šole. V otroškem vrtu v Rojanu bode tudi jednaka slavnost.

— (Iz Šoštanja) se nam piše: Izpolnila se je vendar jedenkrat vroča želja vseh tukajšnjih rodoljubov, da zagrizeni naš nasprotnik g. Fran Woschnagg, ni več ravnatelj posojilnice in tudi v odboru ni več. Voljeni so jednoglasno: Ravnatelj g. notar Ivan Kačič, blagajnikom gospod Ivan Vošnjak, tajnikom gospod Miha Tajnik. — Pri deželnozborni volitvi dne 30. junija dobil je doktor Starkel po največji agitaciji samo 30 glasov. Narodna stranka imela bi v slučaju vo-

litve 58 glasov. Torej imamo že dve tretjini narodni, nemčurska pa samo še jedno tretjino. Živel napredek!

— („Kmetovalec“) ima v št. 12. nastopno vsebino: Dunajski kreolin. — Črtica o kmetovalčevem izobraževanju. — Kako ravnati, da si zaredimo močne panje? — Razne reči. — Vprašanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— (Veselica pevskega društva „Adrija“) v Barkovljah, katero je bil magistrat Tržaški prepovedal, vsled rekursa pa namestništvo dovolilo, vršila se je prav sijajno, tako v gmotnem, kakor moralnem oziru. Občinstva bilo je obilo, pevske točke so se izvajale precizno, posebno dopadale sta „himna Adrije“ in pa mešani zbor iz operete „Gorenjski slavček“, ki sta se morale ponavljati. Pevke bile so vse v narodnej okoličanski opravi s trakovi v narodnih barvah ob prsih, tako, da je bil prizor ta zares slikovit, uprav diven. Cesarska pesem bila je z naudušenjem vsprejeta. Deklamacija Gregoričeve „Domovina“ in igra „Šolski nadzornik“ bili sta prav dobro izvršeni. Popolnoma pritrdimo pohvalnemu izreku „Edinosti“, da v „Adriji“ veje pravi duh, da vršita tako predsedništvo kakor tudi pevovodja svojo dolžnost vzgledno in trudoljubivo, ter da je „Adrija“ zares dika okoličanskih društev, ter kličemo vrlim domoljubom prisrčen: Živeli! Le pogumno naprej!

— (Poročilo glede kranjskih vin na Dunajski kmetijski razstavi) se glasi: „Kranjska vina tako kažejo, da je vinarstvo v tej deželi, ki ima zelo ugodno podnebje, bistveno napredovalo.“ Žalibog se ta sodba opira le na vina, katera je v razstavo poslalo oskrbnitvo grofa Lanthierija v Vipavi, katero se je v tej skupini jedino udeležilo razstave, dasiravno je kmetijska družba naša skoraj vse razstavne stroške prevzela. Da bi se naši kmetovalci malo bolj brigali za ono, kar jim utegne koristno biti, v marsičem bi bili na boljem, zlasti če pri tem nimajo nobenih stroškov.

„Kmetovalec.“

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) priredi v torek, 8. julija, svojo šesto redno zborovo sejo s sledečim vspešnim: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo odseka o spremembi poslovnika (nadaljevanje). 4. Član Josip Mantuani čita svoje pesni. 5. Slučajnosti. Lokal: Kastner's Bierhale „zum Magistrat“, I. Lichtenfelsstrasse. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Za steklarje) je dobro skrbela toča, ki so jo imeli dne 23. m. m. v Mariboru. Pobila je namreč 25.665 šip.

— (Dijaška kuhinja v samostanu čč. gg. oo. minoritov na Ptui) podarila je v tekočem šolskem letu, počenši z 19. septembrom l. l. do 30. junija t. l., ubogim dijakom 3812 kosilc, v znesku 571 gld. 80 kr. a. v. Znova so v človekoljubni namen nastopni p. n. čestiti dobrotniki darove poslali: a) Vnanji: „Ljubenski rodoljubi na Gorenjem Štirskem“ po g. prof. Kunsteku 10 gld.; preč. g. dr. Gregorec Lavoslav, kanonik pri Novi cerkvi in državni poslanec, 10 gld.; č. g. o. Stanko Prus, minorit v Neunkirchenu na Spodnjem Avstrijskem, 5 gld.; č. g. Podhostnik Andraž, kaplan v Mozirji, po g. dr. Tom. Horvatu, 5 gld.; č. g. Aškerc Anton, kaplan pri sv. Lovrenci v Slov. goricah, 1 gld.; g. Sorman Davorin, podčastnik v Pulji, 1 gld. 50 kr.; b) Ptujski: g. dr. Ploj Jakob 8 gld.; g. prof. Kunstek Luka 4 gld.; g. prof. Železinger Fran 5 gld.; g. prof. Cilenšek Martin 2 gld.; g. c. kr. sod. pristav Klobučar Anton 4 gld.; č. g. veroučitelj Ferdo Majcen 2 gld.; beneficijat Bratuša Alojzij 2 gld. 10 kr.; č. g. korni vikar Črno Marka 2 gld. 10 kr.; č. g. katehet Šalamon Fran 2 gld. 10 kr. — Vsem preblagim gospodom dobrotnikom izrekamo v imenu učeče se gimnazijske mladeži najprisrčnejšo zahvalo in stoterni: „Bog plati!“ Nadaljne milodare vsprejema č. g. Benko Hrtiš, gvardijan in župnik na Ptui.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pazin 3. julija. Hrvatska stranka je pri občinskih volitvah v vseh treh razredih sijajno zmagala.

Pazin 3. julija. Po jako ljuti borbi zmagala je tudi v prvem razredu narodna stranka s 33 glasovi večine. Nasprotniki napenjali vse sile. Pred volitvijo ponudili so celó

kompromis, a naši so ga odklonili. Živela hrvatsko-slovenska zmaga v Istri!

Krakovo 3. julija. Dva posebna vlaka pripeljala sta danes zjutraj več tisoč gostov. Iz Lvova prišel je mestni zastop z županom. Prijetno presenetila je deputacija ruskih pisateljev in časnikarjev iz Peterburga pod vodstvom pisatelja Boborikina. Deputacija želi oficijalno udeležiti se slavnosti.

Krakovo 3. julija. Doslej došlo je blizu 20.000 vencev, mej njimi sto srebrnih, sedem zlatih. Z velikim naidušenjem vsprejela so se odposlanstva iz Smirne in Amerike. Veliko nevoljo vzbudila je prepoved, da se pred dijaškim sprevedom ne sme nositi poljski orel. Jutri zvečer bode splošna razsvetljava.

Budimpešta 4. julija. „Nemzet“ javlja iz Karlovca: Policija prišla dva mladiča, ki sta pred par dnevi črnožolto zastavo zažgala. Ker se je pokazalo, da sta bila pri tem malovrednem početju pijana, izpustili so na vojaškega poveljnika predlog oba.

Krakovo 4. julija. Mickiewiczzeve slavnosti udeležilo se je nad 100.000 oseb. Mesto je v zastavah. Na kolodvoru izročili so odposlanci krsto in pisma ob izkopavanju deželi v varstvo. Mickiewicz sin Ladislav nagovoril deželnega maršala, grofa Tarnovskega. Po govorih deželnega maršala, pesnika Asnyka in profesorja Ladislava Tarnovskega vršila se je cerkvena ceremonija. V raki blagoslovil je kardinal Dunajevski Mickiewiczzeve ostanke. Skovale so se štiri spominske svetinje. Po vseh galiških mestih, zlasti pa v Lvovu bile so danes črne maše.

Razne vesti.

* (Srbska madame Pompadour.) Jedna najpikantnejših pravd o zakonski ločitvi, ki jo je kdaj imelo rešiti kako cerkveno oblastvo, je zdaj na dnevnem redu pred srbsko sinodo. O pravdi tej smo že poročali na kratko. Artemizija Krističeva, krasna soproga poslanca srbskega na Berolinskem dvoru, pozvana je v Beligrad, da se zagovarja v pravdi, katero je proti njej začel njen sopro. Znano je, da ta pravda stoji v neposredni zvezi z ono osodno afero razkralja Milana in njegove bivše soproge Natalije, zato je zanima vse evropsko časnikarstvo. Dokler je še kralj Milan imel žezlo v roki, šepetalo se je ter pripovedovalo razne dogodbe o Pompadourki Artemiziji in o njenih odnosih proti kralju, a danes je to že javna tajnost. Pripovedujejo se o tem zanimive podrobnosti, kako je Milan Kristić, bivši trgovec, postal diplomat in

poslanec v Atenah, kjer se je venčal s krasno Artemizijo, hčerjo ugledne grške rodbine. Grška lepota vzbudila je silno senzacijo na srbskem dvoru, poznatem zaradi njegove razkošnosti. Mej Milanom in soprogo njegovo Natalijo bilo je vedno več burnih obiteljskih razporov. Milan imenoval je Krističa privatnim svojim tajnikom, da je imel Artemizijo v neposredni bližini. Po nesrečni srbsko-bolgarske vojni odpotovala je Natalija v tujino s sinom svojim, Krističa poslal je Milan v Berlin, soproga njegova pa je ostala v Belemgradu, ter se je že takrat počelo govoriti o srbski Pompadourki. Po ločitvi Milana z Natalijo, preselila sta se Milan in Artemizija v Pariz. Sedaj biva ona v Nizzi, a neče priti v Beligrad, da se zagovarja. Obravnavalo se bode torej brez nje.

* (Svetovna razstava v Rimu) namerava se za l. 1900. No — časa za nje dobro osnovo ne bode manjkalo, kakor je videti.

* (Kongres za jetničarstvo,) ki je bil letos v Peterburgu, sklenil je v svoji zaključni seji jednoglasno, da se prihodnji kongres skliče leta 1895. v Parizu.

* (Električna razsvetljava v Tridentu) se je slabo obnesla, kakor se čuje. Kmalu potem, ko je bil končan umetelni ogenj ter je po vseh ulicah bilo polno ljudij, ugasnile so vse električne svetilke in gosta tema obdajala je vse. Nastala je velika zmešnjava, dokler se mesto ni razsvetlilo za silo. Največ škode imeli so krčmarji, ker marsikateri njih gostov pozabil je v zmešnjavi na plačilo. K sreči se ta nedostatek ni dogodil par ur poprej. V slovesno razsvetljenem gledališču nastala bi bila gotovo velika panika. Ob 1. uri ponoči še le se je zopet odstranil zadržek, o katerem se govori mnogo. Sodnijska preiskava bode pokazala, je li bila zloba vmes, ali pa je bil le slučaj.

* (Telefon mej Londonom in Parizom) nameravajo napraviti v kratkem. Skušali bodo narediti zvezo s kablom, ki drži iz Calaisa v Dover. Ko bi pa kablove žice ne zadoščale, napravili bodo nov kabel, ki bode služil samo telefonu.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (55-8)

LJUBLJANSKI ZVON
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-8)

Tujci:

3. julija.

Pri **Slonu**: Schwab, Westen, Maschl, Adler, Ponfickl, Fahringer, pl. Schneid, Negro z Dunaja. — Mauri, Masaratti, baronica Komers iz Trsta. — Stare iz Kamnika. — Suša iz Senožeč. — Wahle iz Pasava. — Fischer iz Budimpešte. — Peterin iz Sagra. — Kmelinger iz Gradca. — Kocourek, Zilio, Strifol iz Kranjskegore.

Pri **Mališih**: Wallek, Horowitz, Hostnik, Knips, Kohn z Dunaja. — Dimitriovitch, Pokorn, Hubbi iz Trsta. — Plantan iz Radovljice. — Ledner iz Budimpešte. — Hartman iz Kopra.

Pri **avstrijskem cesarji**: Gaber iz Pulja. — Roggner iz Gradca.

Pri **bavarskem dvoru**: Röhrl iz Kočevja. — Scheuerer iz Monakovega.

Pri **južnem kolodvoru**: Swoboda iz Ozoj. — Ropas iz Medvod. — Marchiore iz Trsta. — Grabner iz Launsdorfa.

Umrli so v Ljubljani:

1. julija: Jožef Žnidaršič, dijak, 25 let, Gradišče št. 2, za jetiko.

V deželni bolnici:

29. junija: Liza Kozamernik, gostija, 68 let, za legarjem.

30. junija: Meta Vozu, krojačeva žena, 32 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. julija	7. zjutraj	735.0 mm.	19.0° C	sl. szh.	obl.	120 mm.
	2. popol.	734.1 mm.	23.6° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	734.1 mm.	17.2° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 19.9°, za 0.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 4. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.50	gld. 88.40
Srebrna renta	89.25	89.05
Zlata renta	109.30	109.35
5% marčna renta	101.30	101.35
Akcije narodne banke	978.—	977.—
Kreditne akcije	303.60	303.50
London	116.70	116.80
Srebro	—	—
Napol.	9.23	9.28
C. kr. cekini	5.54	5.55
Nemške marke	57.27	57.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	102	85
Ogerska papirna renta 5%	99	70
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	50
Kreditne srečke	100 gld.	186
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	152
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo: Dunaj, I., Giselastrasse
Filijala za Ogersko: Pešta, Franz-Josefsplatz

št. 1, v hiši društva. št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1889	frank. 106,578,528.96
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1889	19,328,518.86
Izplačila zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848)	219,930,701.87
V poslednji dvanajstmesečni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za	49,069,600.—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah	1,610,827,280.—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri **Guido Zeschkotu.** (160-4)

FRAN CHRISTOPH-ov

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh **praktičnih lastnosti** in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče **sam lakirati** tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnat barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — **Uzori lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.**

Dobiva se v **Ljubljani** pri **FRAN CHRISTOPH, IVANU LUCKMANN-U.** izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Štajersko deželno zdravišče.

Rogatec-Slatina.

Južne železnice postaja Poličane.

Sezona: od 1. maja do 30. septembra.

Pitna, kopalna, mrzlovodna in mlečna zdravljenja itd.

Brošure in prospekte pošlje zastoj ravnateljstvo.

Tempeljski in Styria-vrelec

vedno sveža napolnitev,

staropreverjena glavbarskosolska slatina proti zbolanju prebavi in prijetno osvežujoča pijača. (290-7)

Dobi se pri slatinske upravi, v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v boljših specerijskih in drogerijskih prodajalnicah in lekarnah ter v deželni hiši v Gradci.

Dunajske Razstave Srečke à 1 gld.

Vsaka srečka velja za obe žrebanji.

Seznam dobitkov za obe žrebanji. (505-12)

Prvo žrebanje 14. avgusta 1890. Drugo žrebanje 15. oktobra 1890.

I dobitok 50.000 gld. vreden		I dobitok 50.000 gld. vreden	
1	5000	1	5000
1	2000	1	2000
1	1000	1	1000
2	500	2	500
5	200	5	200
10	100	10	100
20	50	20	50
50	20	50	20
200	10	200	10
2000 dobitkov	5	2000 dobitkov	5

SREČKE à 1 gld.

Uprava razstavine loterije, **Dunaj, II., rotunda.**

V **Ljubljani** prodaja srečke **C. C. MAYER.**